

ONWETENDHEID

De persoonlijke noot

Door het niet te weten wie we zijn, komen we in onze wereld op een punt dat we niet verder kunnen. Onwetendheid belemmert onze vooruitgang. Weten is verruiming van onze gedachten, en door verruiming komen we verder.

Corné Smeulders

Door het niet weten, handelt de mens zoals hij nu handelt en is de wereld zoals hij nu is gevormd. Maar is dit wel goed? Handelen we wel juist? Wat weten we eigenlijk van onszelf. Is de aarde wel ons eindstation? Weet u wie we zijn en wat we op aarde komen doen? Door op het bovenstaande antwoord te geven komen wij in onze wereld een stuk verder, dan komt alles in een ander perspectief te staan.

We dragen het verleden met ons mee en wij vormen zelf onze gedachten. Onze gedachten van Nu, zijn bepalend voor onze toekomst. We kunnen het nu zelf bepalen hoe in de toekomst onze wereld eruit zal zien, door onze gedachten te veranderen en onze horizon te verleggen.

De afgelopen tweeduizend jaar moesten eerst zijn gepasseerd, om de inzichten van het weten te kunnen accepteren, en te kunnen gaan aanvaarden.

Ik schrijf bewust “kunnen gaan aanvaarden”, want de mens moet er aan toe zijn. De mens zelf beslist in zijn leven wat hij wil of niet wil.

Is iemand erg gevoelig, dan staat deze persoon anders in het leven dan iemand die onverschillig van inslag is.

Deze karaktertrekken spelen in ons leven allemaal mee.

Dit alles heeft met onszelf te maken, wie we zijn, en hoe wij reeds onszelf hebben gevormd. Hoe we in het leven staan.

We leven allen in één Ruimte, en wij zijn nu als mens op de planeet aangekomen.

Wij als mens, zijn reeds tijdperken oud.

We zijn van ver gekomen.

Ons leven op de planeet Aarde heeft voor ons grote betekenis in ons voortbestaan. De aarde is één grote leerschool.

We hebben de aarde hard nodig want wij reïncarneren, en de aarde vangt ons steeds op bij nieuwe geboortes.

We krijgen steeds een nieuw leven om ons leerproces voort te zetten. Hoe sneller we leren, des te eerder komen we verder in ons voortbestaan. In ons evolutieproces is de aarde simpel gezegd een goedmaakstation.

Wat wij in het verleden in disharmonie hebben gebracht t.o.v. de schepping hebben we weer goed te maken.

Want de rechtvaardigheidswet zegt ons dat wij niemand op aarde mogen krenken. De onwetendheid van de mens houdt dan ook ons voortbestaan tegen. Het ontbreekt ons aan kennis en inzicht hoe de schepping is geregeld. Wij komen allen uit dezelfde Bron. De kern van elke mens is gelijk, niet één uitgezonderd. Door deze gelijkheid, hebben wij de mens te respecteren. Wanneer wij onze medemens iets aandoen, doen we dat onszelf aan. Het leed dat we dan veroorzaken, hebben we weer goed te maken.

Dat is mede de reden dat ons aardse proces lang duurt. We houden ons eigen evolutieproces tegen doordat wij ons de liefde niet eigen willen maken.

We zijn niet aardig tegen elkaar. Dat kost moeite. Pas als we ons de liefde eigen hebben gemaakt kunnen we verder.

We komen steeds weer op de aarde om oorzaak en gevolg in te lossen en, ... onze minder goede eigenschappen af te leggen. In de schepping is alleen maar liefde.

Al het andere heeft de mens er zelf van gemaakt, we zijn allemaal doorgeschoten. We hebben er iets anders van gemaakt.

Ons leven verandert door te aanvaarden dat er alleen Eeuwig leven is. Dat doodgaan niet bestaat. Doodgaan op aarde, is geboren worden in de geest, een andere dimensie. Daar horen we thuis. Reïncarnatie heeft altijd bestaan, of we het nu wel of niet geloven, reïncarnatie zorgt ervoor dat wij doorgroeien, en hogerop komen in onze menselijke evolutie.

Elke stap die wij hier op aarde zetten moet met liefde zijn vervuld, en er zijn maar weinig mensen die dat hebben begrepen en hebben toegepast in het bestaan.

Het doel van het leven is voor de meeste mensen nog steeds moeilijk te begrijpen. We zijn als mens nog steeds *niet* bezig om onszelf tot ontwakings te brengen.

De ontwakings begint eenvoudig, gewoon aardig zijn voor alles wat in uw nabijheid leeft.

Het gevoel van aardig zijn moet eerst loskomen.

Het eeuwigdurende van onszelf moeten wij aanvaarden, dan gaat u anders denken en leven.

De Bron in uzelf wordt dan wakker gemaakt.

Over de schepping zelf hebben we niets te zeggen, die is in andere handen en is goed geregeld.

We hebben ons te houden aan de regels zoals die in de schepping zijn bedoeld, en niet wat de mens er zelf van heeft gemaakt. Dat is niet de werkelijkheid van het leven. We kunnen ons het leven niet ontnemen.

Over het door ons verkregen leven hebben we niets te zeggen. We hebben onze levensomstandigheden te aanvaarden zoals deze komen.

Door ons eeuwige leven hebben we de weg te gaan die voor ons ligt.

De moeilijkheden die zich voordoen hebben we te overwinnen, en door steeds onze moeilijkheden te overwinnen groeien wij.

Beschouwen we onze moeilijkheden die zich voordoen als groot, en besluiten we om uit ons leven te stappen, dan zijn meestal de gevolgen hiervan groter dan hetgeen we op aarde doormaken.

Door die daad wordt het alleen maar moeilijker.

We hebben het probleem op aarde op te lossen we kunnen er niet omheen, we moeten er doorheen, dat stukje hebben we te overwinnen.

In ons volgende leven mogen we het weer proberen.

We hebben dan intussen aan de andere zijde inzicht gekregen dat het probleem bij ons leven hoort en dat we het zelf moeten doen, want het is jouw weg.

Eeuwig verder.

Leven en dood heel dicht bijeen

waren aan het mijmeren over

het leven dat ging heen.

Samen zijn we sterk

zei dood tot het leven

maar de mensen moeten om mij beven.

Duizenden malen heb ik geholpen

*in overgang en goed geborgen.
Het verdergaan in het volgende leven
een mens hoeft hier niet om te vrezen.
Eeuwig zal zijn ons bestaan,
leven en dood blijven altijd verder gaan.*

Corné Smeulders

Vader- en moederschap.

De menselijke zelfstandige persoonlijkheid met zijn eigen karaktereigenschappen bepaalt zelf wat goed of minder goed is in zijn leven. Ons gevoel zegt ons of ons handelen wel juist is geweest. Het groeien in de schepping heeft met vader- en moederschap te maken. Zonder hun samenzijn zou het menselijk leven op een dood spoor staan.

Zij geven aan een ziel de mogelijkheid om opnieuw op aarde geboren te worden en het eeuwige evolutieproces voort te zetten.

Zij geven aan deze ziel het hoogste wat op aarde geschonken kan worden n.l. een lichamelijke tempel om in te wonen. Hierdoor groeien we in de kosmos.

We groeien door verzorging van onze kinderen en door liefde te geven. We dienen hiermee de schepping, ons eeuwig verdergaan in een dienende taak.

In onze schepping is het doorgeven van leven en het opvoeden van kinderen belangrijk. Vanuit de schepping gezien de belangrijkste taak.

Ieder kind brengt en draagt een verleden mee en we weten niet vooraf wat het kind, dat bij jou geboren wordt mee zal brengen. Dat kind heeft ook lessen te leren.

Door zorgzaamheid en begeleiding met gevoel krijgt het kind de lessen die bij hem of haar passen, ook al moet het ziektes ondergaan. Onze zorg is belangrijk.

In de schepping heeft dan ook alles zijn betekenis.

Wij reïncarneren in clusters, en we hebben met elkaar te maken, we moeten elkaar optrekken. Het zijn de lessen die voor ons zijn bedoeld. Door alles met liefde te doen, groeien we in ons verdere leven.

Ons gevoel brengt ons naar de
wereld waar we thuishoren.

Het Hiernamaals is een spiegel van ons gevoelsleven.
Als de mens zou weten wie hij was, dan ging hij zich
anders gedragen, en was de vrede nabij.

In het boek “Het ontstaan van het Heelal “ wordt ons de werkelijkheid van het leven duidelijk uitgelegd. De hele schepping bestaat uit graden en overgangen. In die graden en overgangen leren we hoe wij in het verleden hebben geleefd, en wat ons in de toekomst nog te wachten staat. Wat wij in het verleden hebben stuk gemaakt, moeten we weer recht zetten. Het is de rechtvaardigheidswet die ons dat zegt: We mogen geen schade brengen aan de schepping zoals die is bedoeld, en kunnen alleen door de liefde verder komen. We hebben ons verleden goed te maken (het inlossen van karma). Om goed te kunnen maken, leven wij in de schepping als man en als vrouw, anders kunnen wij geen leven teruggeven.

In het ene leven zijn we man en in het andere leven zijn we vrouw. In deze overgangen van man naar vrouw en andersom, ondervindt deze persoon op aarde nog te veel aan vrouwelijke of mannelijke trekken, hij of zij leeft dan op aarde in deze overgang, en voelt zich als persoon anders. Overgangen zijn in de schepping een normale zaak, *we hebben het allen zelf meegemaakt.*

Men spreekt hier op aarde van homo of lesbienne, maar het zijn natuurlijke overgangen. Homoseksualiteit is beslist geen afwijking of ziekte, onwetendheid is hier aan de orde.

Wat vertelt de Ruimte ons over begraven of cremieren.

In het proces van leven en dood worden we begraven, en toevertrouwd aan onze aarde. Niets in de schepping gaat verloren, en alles heeft zijn bedoeling in de kringloop.
Als onze geest de aarde verlaat, hebben wij ons lichaam hard nodig. Door verrotting in de grond zuigt onze geestelijke persoonlijkheid levensaura op om het geestelijk bestaan te beginnen, deze dient als fundament. We putten uit ons lichaam nog energie in onze overgang naar de andere wereld.
Cremeren is stoffelijke en geestelijke afbraak.
Door het snelle proces krijgen we geestelijke brandwonden, het is een menselijke marteling.
De ellende die u zichzelf oplegt door de crematie is met geen pen te beschrijven.
Cremeren is dan ook een onnatuurlijk proces.
Door onwetendheid doet de mens zichzelf onnodig leed aan bij de overgang naar de andere wereld. Ook balseming is universeel verkeerd, het is het in het leven houden wat volgens de ruimtelijke wetten moet sterven.

U kunt dit nalezen in het derde boek;
“Jeus van moeder Crisje” hoofdstuk Jeus de schrijver.

Voor ons als mens zijn onze gedachten onze grootste vijand. We zijn vrij in gedachte, en we kunnen onze gedachten sturen zoals we willen. Bij positieve gedachten trekken we positiviteit aan, en bij negatieve gedachten de negativiteit. Met andere woorden, hoe positiever we denken hoe beter we ons voelen, en hoe beter de wereld zich voelt (want de wereld zijn we zelf).
Onze gedachte is onze kracht om de wereld te besturen. Wij moeten de Ruimte vullen met positiviteit waardoor de hele samenleving er beter van wordt. Wij moeten gaan begrijpen dat het daar alleen om gaat. Al leven we nog op zo'n klein stukje, we moeten een beter mens worden als onderdeel van het geheel.
Onze gedachte is ons hoogste goed in ons evolutieproces. We hebben in de schepping onze eigen zelfstandigheid gekregen waardoor we zelf kunnen beslissen in ons doen er laten. Door onze positieve gedachten kunnen we de Vrede bewerkstelligen. Onze eigen beslissing moet het worden om aan het goede te beginnen.

De Ruimte, het Heelal, de Kosmos, het Onmeetbare is alleen voor de mens geschapen. Wij vullen de Ruimte.
De schepping heeft alleen maar liefde geschapen, en die Liefde hebben wij ons eigen te maken. Als u als lezer dit kunt aanvoelen en aanvaarden, dan komt u dichterbij uzelf, u werkt dan mee aan een positieve wereld die begint in uzelf en die geeft u rust en vrede.
Ten opzichten van de Ruimte zijn wij als mens nietige wezens.
De Ruimte, de sterren en planeten kennen geen bedrog, dat is alleen op aarde. Op aarde moeten we een keus maken tussen goed en kwaad, wij moeten zelf beslissingen nemen. Zelf kleur bekennen, als we in de schepping vooruit willen komen.

Maar wat gebeurt er in onze maatschappij?
Wat gebeurt er in onze huidige wereld?
Wat zien we op tv, wat wordt ons voorgeschoteld, waar praten we over en wat doen we ermee?
Het verplicht meedoen aan onze materiële maatschappij levert ons dikwijls geen bevrediging op.
Het wordt ons meestal mooier voorgesteld.
We worden steeds opgejaagd om onze materiële maatschappij staande te houden, met als gevolg, onrust in onszelf.
Het geeft ons eigenlijk geen goed gevoel. Dat kan zich in ons lichaam vertalen naar ziektes. ons eigen gevoel zet ons aan het denken, je komt bij jezelf om je te realiseren dat het anders moet. Je komt werkelijk bij jezelf terecht. Als je alles op een rij hebt gezet, voel je de inhoud van je leven, maar houden we dit vast?
Op de keper beschouwd zijn we alleen op aarde om lessen te leren, om karma, en oorzaak en gevolg in te lossen, het goedmaken met anderen. Al het overige is minder belangrijk, maar de angst om het anders te doen houdt ons gevangen, en dan vervallen we weer in oude patronen. Het leven is dan ook vallen en opstaan, maar ook denksport, en er wordt wel van je verwacht dat je steeds weer opkrabbelt.

De huidige economische maatschappij is gebaseerd op steeds meer. Elk jaar meer productie, maar kunnen we zo door blijven groeien? Onze grondstoffen worden schaars. In ons voortbestaan hebben we de aarde hard nodig. Bij een maatschappij van welzijn komen we meer bij de kern van ons leven, een maatschappij met zorg, en niet voor de ene mens alles en de ander niets.

Dictators voeren ook hun macht uit, en zorgen voor armoede in hun landen. Ze worden door de rijke landen een hand boven het hoofd gehouden, want die landen hebben grondstoffen, en mensenrechten tellen al niet meer mee. Er wordt geld verdiend aan oorlogen, aan de wapenindustrie, ook al zouden we het tegen willen houden, alles gaat door. Geld is er overal genoeg, maar hoe zit het met de besteding en verdeling ervan, het zit op één hoop en het blijft op één hoop zitten. Er is geen vrije handel. We moeten andere landen ook wat gunnen, en niet het geld vooraf wegsluizen, dat is niet opbouwend voor dat land. Bij een goede verdeling van geld was er geen armoede in de wereld. Het is het systeem. We moeten ons huidige systeem veranderen, en moeten van een winstbejag maatschappij, naar een welzijn maatschappij voor iedereen, armoede hoeft niet in onze wereld als we maar willen (delen).

Onze Economiestory

In de afgelopen honderd jaar zijn wij onze aardse grondstoffen gaan verbruiken. Terwijl de aarde er miljoenen jaren over heeft gedaan om die grondstoffen te borgen. Economisch gewin heeft ons in de loop der jaren maar weinig opgeleverd.

Voor sommige ondernemers wel, maar de landen die de grondstoffen bezitten zijn er maar weinig mee opgeschoten. Rijk werd rijker, en arm bleef arm. Nee, de armen lijden honger omdat ze niet gekregen hebben waar ze recht op hadden. Hun eerste levensbehoefte gewoon eten en drinken.

Voor grondstoffen werd nauwelijks betaald, maar wel werd het land leeggehaald, en ter verbetering van hun omstandigheden werd niets of nauwelijks iets gedaan.

Het is de ongelijkheid van hebben, en steeds meer willen hebben, ons systeem, daarom blijven de landen niet op de been. Na jaren is het een feit dat tweederde van de wereld honger lijdt. Eén derde heeft het grote geld en de grondstoffen zijn bijna uitgeteld. Wanneer wordt dit veranderd, wie zet de eerste stap. En, wordt dit dan gevolgd door de grote hap. Men blijft achter de coulisse, men doet zogenaamd niet mee, op afstand staan te kijken. Ze zeggen; "het is water dragen naar de zee". Maar je medemens zien lijden och, men raakt er aan gewend, daarvoor geld uitgeven, van de groten geen cent. Wij gaan door met leeghalen van bodem er zee, en het gekke is, zogenaamd doet niemand mee. Maar de natuur neemt het zelf in de hand, en voelt ons nu al aan de tand. Het klimaat, erosie dat zijn de voorboden wat ons te wachten staat. Wij gaan door in ons systeem, en roepen nog geen halt. Misschien kan het komen wanneer de eerste druppel echt in het water valt.

Wij in onze wereld, moeten leren handelen naar ons gevoel. Ons gevoel geeft ons de juiste richting. Vele wijzen hebben het ons verteld, het gaat niet om materiaal of om geld, maar om onze Geest. Ons lichaam is de drager van de geest. Op aarde laten we onze verzameling achter, onze geest gaat door en neemt ons gevoel mee, die hebben we nodig aan de andere zijde.

De kosmos is voor ons geschapen, en bestaat uit wetten en overgangen, die hebben we ons eigen te maken om ons evolutieproces te voltooien. Als mens hebben we reeds geschiedenis geschreven, maar de juiste richting van ons leven is nog niet goed begrepen en overgekomen. Onze geschiedenis is zeer lang geleden begonnen, van tijdperken terug tot onze westerse maatschappij, het heden, alles heeft zijn betekenis. Eeuw na eeuw heeft alles met de ontwikkeling van ons mens-zijn te maken gehad. De gouden eeuw stond voor schilderkunst en muziek. Terwijl de eeuw van nu staat voor technische ontwikkeling en vooruitgang en,.. voor de vergeestelijking van de mens.

Wij leven nu in de "Eeuw van Christus", deze is na de oorlog in 1945 opgestart en loopt tot 2045, we zijn al over de helft. Dat is de reden dat onderwerpen als: Wie zijn we, en waar gaan we heen, meer bespreekbaar zijn geworden. Ook de strijd tussen goed en kwaad is merkbaar aanwezig, maar de liefde zal toch overwinnen.

Hoe ben ik aan deze kennis gekomen.

Er is door de andere zijde, het hogere, een plan ontwikkeld. Dit plan staat onder leiding van de mens Christus, die wil hebben dat wij de schepping leren kennen zoals die is bedoeld.

Dit plan houdt in; dat er boeken zijn geschreven door Gene Zijde, om de waarheid van ons leven op aarde te brengen. Het schrijvend medium Jozef Rulof heeft er voor gezorgd dat dit mogelijk was.

De Meesters, want zo worden ze Hierboven genoemd, hebben onder leiding van Christus eeuw na eeuw het voorbereidende werk gedaan om dit mogelijk te maken.

Alles heeft met onze eigen geschiedenis te maken. In de tijd vierduizend jaar voor Christus werden in het oude Egypte de eerste fundamenten gelegd om in de “Eeuw van Christus” op aarde, over de waarheid en de werkelijkheid van ons leven te vertellen.

Door het medium Jozef Rulof werden vele boeken geschreven o.a. “Een blik in het Hiernamaals”.

En de “De kringloop der Ziel”.

Jozef Rulof (1898-1952) was zeer begaafd. Hij was Helderziend, Helderhorend, Heldervoelend, schrijvend, schilderend en genezend medium.

Hij heeft wel 30 boeken geschreven, allemaal in opdracht van Gene Zijde. Zeer gedetailleerd wordt alles uiteengezet. De geest van Jozef kon uit zijn lichaam treden. Op deze manier heeft Jozef onder leiding van zijn Meester Gene Zijde eerst mogen zien, en toen voor ons in boeken vastgelegd.

Alle moeilijkheden die hij door uittreding ondervond worden dan ook uitvoerig in zijn boeken beschreven.

De meesters zeggen:

We hebben de waarheid naar de aarde gebracht, en u kunt ze lezen,
onze taak is volbracht.

Jozef Rulof (1898-1952)

Jozef is met zijn Meester in de sferen.

Jozef zegt: “Het mooie wat ik hier zie, en voor de mens geschapen is, dat geloven de mensen op aarde nooit”.

Waarop zijn Meester antwoordt: “Dat klopt, maar voor de mensen die het wel kunnen en willen geloven, daar doen we het voor, en voor degene die het niet kan of wil aanvaarden is het geen punt. die overtuigen we wel aan onze zijde”.

Ik hoop met dit schrijven iets toe te voegen aan uw leven. Het paradijs zit in onszelf. U zult het zelf moeten doen, net als ik, er is geen andere weg.

Ik hoop in mijn volgende leven op aarde in een betere wereld terecht te komen, elke millimeter vooruitgang is meegenomen.

Als u meer wilt weten over uzelf.

Lees dan de boeken van schrijvend
medium Jozef Rulof. (1898-1952)

“Een Blik in het Hiernamaals”

ISBN 978-9070554-54-5

“Zij die terugkeerden uit de dood”

ISBN 978-90-70554-56-9

“De Kringloop der Ziel”

ISBN 978-90-70554-55-2

“Tussen Leven en Dood”
ISBN 978-90-70554-24-8

“Door de Grebberlinie n.h. eeuwige leven”
ISBN 978-90-70554-49-1

“Jeus van Moeder Crisje”
De delen 1-2 en 3

Elk jaar worden er diverse lezingen gegeven
voorzien van lichtbeelden over het leven en
het mediumschap van Jozef Rulof in De Rode Amaryllis, Leharstraat 120 te Tilburg

De entree: gratis (vrijwillige bijdrage)
Spreker: Corné Smeulders

Voor meer informatie:

www.de-rode-amaryllis.nl
Tel: 013 455 28 19

www.watmissenwij.nl
E-mail: info@watmissenwij.nl
Tel: 06 36263273 (mobiel nummer)

www.TheAgeOfChrist.com

Inhoud

Door niet te weten
Ons verleden
Aanvaarden
De Ruimte en de aarde
Eeuwig verder
Het doel van het leven
We kunnen ons het leven niet ontnemen
Vader- en moederschap
Graden en overgangen
Begraven of cremieren
Onze gedachten, onze grootste vrijheid
De Ruimte, het onmeetbare
Er is alleen maar liefde geschapen
Onze huidige maatschappij
Wat komen we doen op aarde
Onze grondstoffen en onze economie
Handelen naar ons gevoel
Onze eigen geschiedenis
Hoe komen we aan deze kennis
Het medium Jozef Rulof
Jozef Rulof in de sferen
De boeken van Jozef Rulof
Lezingen en adressen

Teksten en samenstelling

Corné Smeulders 29 nov. 2008

*Dit is de datum waarop ik veertien jaar
geleden in aanraking kwam met het plan,
niet wetende dat ik dit met u zou delen.*